

Sygn. akt V GC 508/15/upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...)w K.

przeciwko:

M. C.

o zapłatę 1.183,45 zł

I. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 254,52 zł (dwieście pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 9 marca 2015 r. do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 48,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygnatura akt: V GC 508/15/upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 marca 2015r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) z/s w K. domagał się od M. C., właścicielki Przedsiębiorstwa Handlowego (...) M. C. z/s w W., zapłaty kwoty 1 183,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa podała, że pozwana zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której zobowiązana jest zapłacić należności wynikające z faktur Vat, obejmujące kwotę 1 106,16 zł należności głównej i 77,29 zł skapitalizowanych odsetek. Wyjaśniła też, że w dniu 16 grudnia 2014r. nabyła od w/w usługodawcy wskazane wierzytelności.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w dniu 13 marca 2015r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. VI Nc-e 416097/15.

Pozwana zaskarżyła w/w nakaz sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zarzucając, że usługa nie była wykonywana z przyczyn technicznych leżących po stronie operatora, co nastąpiło w wyniku modernizacji sieci.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 8 maja 2015r. sprawę przekazano do rozpoznania przez tut. Sąd.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. C., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe (...) M. C. z/s w W., związana była z (...) sp. z o.o. (...), a następnie po rebrandingu z (...) S.A. w W. szeregiem umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych od ok. 2001r. W okresie do czerwca 2012r. jakość usług mobilnych oferowanych przez stronę powodową w miejscowości zamieszkania pozwanej (P.) i wykonywania przez nią działalności gospodarczej (W.) była na tyle satysfakcjonująca, że pozwana przedłużała stosunek z operatorem kolejnymi umowami.

(Dowód: - zeznania świadka W. C., k.68, płyta CD k.70)

W dniu 20 czerwca 2012r. M. C. zawarła z (...) S.A. w W. umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla numeru telefonu (...) na czas oznaczony do dnia 20 czerwca 2014r.

Umowę zawarto w ramach promocji (...) N. Firma 150. Z ofertą wiązało się przyznanie ulgi oraz ustalenie kary umownej w kwocie 1 100 zł z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przed upływem terminu ustalonego w umowie.

Wskazany numer telefonu był wykorzystywany przez jednego z pracowników pozwanej.

(Dowód: - umowa z dnia 20.06.2012r., k. 76 akt,

- Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych i Warunki Oferty Promocyjnej

„Wiele możliwości”, k. 77-81;

- zeznania świadka W. C., k.68, płyta CD k.70)

W czasie tym pozwana była związana z operatorem także umową dotyczącą telefonu nr (...). Był on wykorzystywany w zasadzie wyłącznie przez męża pozwanej W. C., pomagającego pozwanej w wykonywaniu działalności gospodarczej.

(Dowód: - zeznania świadka W. C., k.68, płyta CD k.70;

- okoliczności bezsporne)

W okresie lat 2012 – 2013 operator dokonywał modernizacji przekładników w sąsiedztwie pozwanej, co spowodowało znaczne pogorszenie się dostępności i jakości usług w jej miejscu zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej – zarówno w okresie remontu, jak i po nim.

W wyniku reklamacji w tym zakresie operator nie naliczał pozwanej należności z tytułu umowy dotyczącej nr tel. (...) w okresie od sierpnia 2012r. do maja 2013r.

W końcu kwietnia 2013r. pozwana zdecydowała o przeniesieniu nr tel. (...) do sieci (...), gdzie uzyskała satysfakcjonującą jakość połączeń.

(Dowód: - zeznania świadka W. C., k.68, płyta CD k.70;

- pismo operatora z 26.08.2013r., k.82;

- potwierdzenie dokonania aktywacji usługi i umowa z (...) sp. z o.o., k.74-75)

Pozwana nie zapłaciła T-M. za następujące faktury rozliczeniowe:

- z dnia 21 maja 2013r. nr (...) na kwotę 148,17 zł, płatną do dnia 4 czerwca 2013r. (dotyczy tel. (...) – 114,69 zł netto),
- z dnia 21 czerwca 2013r. nr (...) na kwotę 53,64 zł, płatną do dnia 5 lipca 2013r. (dotyczy: tel. (...) – 43,94 zł netto; tel. (...) – 0,82 zł netto)

- z dnia 21 lipca 2013r. nr (...) na kwotę 7,74 zł, płatną do dnia 4 sierpnia 2013r. (dotyczy tel. (...) – 5 zł netto).

(Dowód: - wyciąg z listy dłużników, k.51;

- faktura nr (...), k.87, 92-93;

- faktura nr (...), k.88, 90-91;

- faktura nr (...), k.89;

- zestawienie nieopłaconych faktur, k.94)

W dniu 6 sierpnia 2013r. pozwana skierowała do operatora pismo, w którym wniosła o wcześniejsze rozwiązanie umowy nr (...) z dnia 20 czerwca 2012r. (dotyczy tel. nr (...)) z uwagi na niemożność korzystania z telefonu (brak zasięgu) w miejscu zamieszkania (P. (...)) oraz prowadzenia działalności gospodarczej (W. 153), co było możliwe w okresie 12 lat przed modernizacją nadajników.

Pozwana ponowiła żądanie w piśmie z dnia 30 września 2013r. oraz z dnia 5 listopada 2013r.

Operator odpowiedział, iż zweryfikował poziom zasięgu w miejscowościach W. i P. i według niego pozostaje on na poziomie umożliwiającym korzystanie z usług, przy czym w przypadku usług mobilnych siła sygnału uzależniona jest od wielu czynników (ukształtowania terenu, okolicznej zabudowy) i może być zmienna.

(Dowód: - pismo pozwanej z 6.08.2013r., k.14;

- pismo pozwanej z 30.09.2013r., k.13;

- pismo pozwanej z 5.11.2013r., k.15;

- pismo operatora z 26.08.2013r., k.83;

- pismo operatora z 22.10.2013r., k.84)

Po powstaniu w/w zaległości płatniczych pozwanej w łącznej kwocie 209,55 zł operator zablokował jej możliwość wykonywania połączeń wychodzących i zastrzegł prawo całkowitego zawieszenia świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz rozwiązania umowy.

(Dowód: - pismo operatora z 16.08.2013r., k.103)

Po odstąpieniu przez pozwaną od umowy, co nastąpiło na podstawie pisma z dnia 6 sierpnia 2013r., operator wystawił:

1. w dniu 21 września 2013r. fakturę nr (...) na kwotę 113,04 zł, płatną do dnia 5 października 2013r.,

2. w dniu 14 listopada 2013r. (...) na kwotę 783,57 zł z tytułu kary umownej.

(Dowód: - wyciąg z listy dłużników, k.51;

- zestawienie nieopłaconych faktur, k.94;

- faktura Vat nr (...), k.102)

W dniu 16 grudnia 2014r. (...) S.A. w W. zawarła z (...) z/s w K. umowę przelewu wierzytelności.

(Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 16.12.2014r. z zał., k. 47-51 akt;

- wyciąg z listy dłużników, k.51)

W lutym 2015r. strona powodowa skierowała do pozwanej przed sądowe wezwanie do spłaty zadłużenia.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 23.02.2015r., k. 32-33 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie co do kwoty 254,52 zł, znajdującej podstawę w fakturach wystawionych przez operatora przed odstąpieniem pozwanej od umowy.

Bezspornym w sprawie był fakt istnienia dwóch stosunków cywilnoprawnych pomiędzy pozwaną, a T-M. w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla dwóch numerów telefonów. Sporna okazała się zasadność domagania się przez stronę powodową, jako cesjonariusza, zapłaty przez pozwaną należności wynikających z faktur Vat wystawionych w okresie od 21 maja 2013r. do 21 września 2013r. oraz noty obciążeniowej (kara umowna za przedterminowe rozwiązanie umowy).

Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że pozwana winna zapłacić stronie powodowej należności z faktur Vat: nr (...) maja 2013r. nr (148,17 zł), nr (...) z dnia 21 czerwca 2013r. (53,64 zł) i nr (...) z dnia 21 lipca 2013r. (7,74 zł), tj. łączną kwotę **209,55 zł**. W ramach tych faktur należności dotyczące tel. nr (...) wyniosły łącznie kwotę 158,63 zł netto (195,11 zł brutto). Numer ten był użytkowany przez męża pozwanej, a w końcu kwietnia 2013r. pozwana zdecydowała o przeniesieniu go do sieci (...). Pomimo tej decyzji faktury z dnia 21 maja 2013r. i 21 czerwca 2013r. rozliczały jeszcze umowę stron i obciążały pozwaną należnościami za wykonane i zrealizowane przez dotychczasowego operatora połączenia telefoniczne (procedura przeniesienia numeru nigdy nie jest natychmiastowa, ale wiąże się z okresem przejściowym). W każdym razie pozwana nie oświadczyła T-M. o odstąpieniu od umowy dotyczącej nr (...) na innej podstawie niż będąca konsekwencją skorzystania z uprawnienia z art.71 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne. W ocenie Sądu pozwana winna również zapłacić powodce wynikające z w/w dokumentów należności dotyczące tel. nr (...), gdyż podstawa do ich naliczenia wystąpiła przed odstąpieniem od umowy przez którąkolwiek ze stron. W konsekwencji pozwana winna zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 209,55 zł wraz z wyliczonymi od niej odsetkami w kwocie **44,97 zł** (strona powodowa dokonała takiej kapitalizacji w samym e-pozwie, a tu odpowiednio obniżono jej podstawę do kwoty 209,55 zł, z uwzględnieniem terminów płatności wynikających z w/w faktur), co daje zasądzoną kwotę **254,52 zł**.

Natomiast w przekonaniu Sądu strona powodowa nie udowodniła podstawy dochodzenia roszczeń w pozostałej części, to jest w zakresie należności z faktury nr (...) z dnia 21 września 2013r. w kwocie 113,04 zł oraz kary umownej w kwocie 783,57 zł. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że strona powodowa nie udowodniła, jakich dokładnie należności dotyczyła faktura nr (...) oraz na podstawie której z umów naliczono pozwaną karę umowną. Wniosków dowodowych w tym zakresie nie sposób również dopatrzeć się w pkt 6-8 rubryki 8 formularza pozwu (k.28) – które zgodnie z dosłownym brzmieniem dotyczą okoliczności niespornych bądź nieistotnych – a powódka nie doprecyzowała tych wniosków po zaprezentowaniu przez pozwaną jej stanowiska i przedstawieniu przez nią dowodów. Zatem uwzględniając okoliczności sprawy i pozostałe przeprowadzone w sprawie dowody Sąd ustalił, że zarówno faktura z dnia 21 września 2013r., jak i kara umowna dotyczyły umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla tel. nr (...), co do którego pozwana składała liczne reklamacje, a operator dobrowolnie zrezygnował z naliczeń abonamentowych w okresie od sierpnia 2012r. do maja 2013r. Podstawą reklamacji i decyzji operatora była ta okoliczność, iż ten drugi przeprowadzał modernizację przekaźników zlokalizowanych w pobliżu miejsc aktywności pozwanej, co spowodowało znaczne pogorszenie się dostępności i jakości usług w jej miejscu zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej, gdzie zwykle korzystała z telefonu. Pogorszenie takie miało niewątpliwie miejsce w okresie remontu, skoro operator zaniechał poboru abonamentu. Ponieważ jednak pozwana zarzucała, że również po remoncie jakość ta odbiegała na niekorzyść od tej przed modernizacją, na co operator odpowiedział jedynie – co wynika z pism przedstawionych przez pozwaną, gdyż strona powodowa na poparcie swoich racji nie zaferowała żadnych dowodów - iż zweryfikował poziom zasięgu w miejscowościach W. i P. i według niego pozostaje on na poziomie umożliwiającym korzystanie z usług, to dowód taki był niewystarczający w sytuacji, gdy nie przedstawiono metod weryfikacji, a okoliczność, iż pozwana po dwunastu latach wzajemnej współpracy, ryzykując naliczenie kar umownych

zdecydowała się na zakończenie stosunku zobowiązaniowego łączącego ją z T-M., uwiarygodnia zdecydowanie jej twierdzenie, iż w wyniku modernizacji przekaźników utraciła ona możliwość realizowania połączeń w miejscu jej zamieszkania / prowadzenia działalności, co było znacznym odstępstwem in minus od dotychczasowych parametrów świadczeń operatora, do którego to odstępstwa doszło w trakcie wykonywania umowy z dnia 20 czerwca 2012r., wbrew doświadczeniom 12 lat wzajemnych stosunków stron. Nie zmienia tej oceny ta okoliczność, iż charakter usług mobilnych oznacza co do zasady, iż nie są one przypisane do konkretnego miejsca – jak w telefonii stacjonarnej – i pozwana nie mogła oczekiwać, iż dostępność usług w każdym miejscu będzie identyczna. Pomimo bowiem, że twierdzenie takie generalnie należy uznać za prawdziwe, to jednak w okolicznościach tej konkretnej sprawy należało mieć na uwadze doświadczenia wcześniejszej współpracy stron, w warunkach których pozwana zdecydowała się na zawarcie kolejnej umowy z dnia 20 czerwca 2012r. – zwłaszcza, że strona powodowa nie udowodniła, aby przyczyną pogorszenia dostępności usług było np. urośnięcie konkretnego drzewa lub powstanie nowego budynku, nie zaś właściwości zmodernizowanego przez operatora przekaźnika. Z tych też przyczyn Sąd ocenił, iż na początku sierpnia 2013r. pozwana skutecznie odstąpiła od umowy wskutek złożonego przez siebie w piśmie z dnia 6 sierpnia 2013r. oświadczenia. Podstawę prawną takiego odstąpienia stanowił przepis art.493 § 2 k.c. (ew. art.485 § 2 k.c.). Wobec takiego ustalenia brak było podstawy do obciążenia pozwanej przez operatora należnościami z faktury nr (...) z dnia 21 września 2013r. (strona powodowa nie wykazała dokładnie przedmiotu zafakturowanych należności, przy czym w okresie tym zawiesiła już pozwanej możliwość wykonywania połączeń) oraz karą umowną w kwocie 783,57 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie zawartych przez strony umów i art.6 k.c. oraz art.481 k.c. orzeczono, jak w pkt I i II sentencji wyroku z dnia 16 grudnia 2015r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art.100 k.p.c. Zasądzona od pozwanej na rzecz strony powodowej kwota 48,83 zł jest wyrazem stosunku, w jakim powódka wygrała proces (21,51 %) w sytuacji, gdy poniesione przez nią koszty procesu wyniosły łączną kwotę 227 zł (opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa prawnego wg minimalnej stawki w kwocie 180 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł).